

Programare orientată pe obiecte

Curs 4

Funcții constructor cu parametri

- Se pot transmite parametri către funcțiile constructor (folosiți mai ales la inițializări) v. Programul1

- pasări de parametri :

`clasa_exemplu ob(7,77)` (mai des utilizată)

sau

`clas_exemplu ob=clasa_exemplu(7,77)` (există totuși mici diferențe referitoare la copierea funcției constructor, vezi mai departe la curs)

```
class clasa_exemplu {
int a, b;
public:
clasa_exemplu(int i, int j) { a = i; b = j; }
void arata() { cout << a << " " << b << "\n"; }
};

int main()
{
clasa_exemplu a(7, 77);
a.arata();
_getch();
return 0;
}
```

Funcții constructor cu parametri

- exemplu mai complet **Program2**
- **utile** deoarece permit evitarea unui apel de inițializare
- caz special : funcții constructor cu un parametru : exemplu **Program3**

Execuția constructorilor și destructorilor

- Constructorul este apelat la declararea obiectului iar destructorul la distrugere dar:
  - constructorii sunt apelați în ordinea în care obiectele sunt declarate, de la stânga la dreapta în cadrul aceleiași instrucțiuni; destructorii sunt executați în ordine inversă
  - constructorii de obiecte globale sunt executați înaintea lui main(), în ordinea în care au fost întâlniți, de la stânga la dreapta și de sus în jos (în cadrul aceluiasi fișier); destructorii globali sunt executați în ordinea inversă, după încheierea main()
  - e greu de depistat ordinea în cazul fișierelor diferite
- exemplu *Program4*

Membrii de tip static ai claselor

➤ Membrii statici de tip date :

- precedate de cuvântul-cheie static vor exista într-un singur exemplar
- în cadrul unei clase nu se alocă memorie pentru acestea de aceea trebuie definire globală în afara clasei
- exemplu *Program5*

```
class exemplu_static {  
    static int a; // aici e o variabila membru de tip static  
    int b;  
public:  
    void seteaza(int i, int j) { a = i; b = j; }  
    void arata();  
};
```

```
//definirea globala pentru variabila de tip static  
int exemplu_static::a;
```

```
void exemplu_static::arata()  
{  
    cout << "Acesta este a static: " << a << "\n";  
    cout << "Acesta este b ne-static: " << b << "\n";  
}
```

// programul principal

```
int main()  
{  
    exemplu_static ob1, ob2; // doua obiecte de tip exemplu_static  
  
    ob1.seteaza(1, 2); // a va fi 1, b va fi 2  
    ob1.arata(); // sa vedem daca chiar asa e  
  
    ob2.seteaza(3, 4); // setari in celalt obiect, diferite  
    ob2.arata(); // sa verificam !  
  
    ob1.arata(); // dar vedem ca a s-a modificat si pentru ob1  
    // ceea ce e firesc deoarece pur si simplu a este  
    // acelasi pentru toate obiectele  
    _getch();  
    return 0;  
}
```

```
Acesta este a static: 1  
Acesta este b ne-static: 2  
Acesta este a static: 3  
Acesta este b ne-static: 4  
Acesta este a static: 3  
Acesta este b ne-static: 2
```

Membrii de tip static ai claselor – continuare 1

- o variabilă static există înainte de a fi creat orice obiect din clasă de aceea poate dobândi valoare oricând exemplu Program6

```
Valoarea initiala a lui a : 789
Valoarea lui a din c1 : 789
```

```
class comun {
public:
    static int a; // static si public totodata
};

int comun::a; // definirea variabilei statice

// programul principal

int main()
{
    //
    // initializarea variabilei statice inainte de crearea vreunui obiect
    //folosind operatorul ::
    comun::a = 789;
    cout << "Valoarea initiala a lui a : " << comun::a << "\n";

    comun c1; // abia acum se creeaza un obiect de tip comun
    cout << "Valoarea lui a din c1 : " << c1.a;

    _getch();
    return 0;
}
```


Membrii de tip static ai claselor – continuare 2

- uzual sunt folosite la controlul accesului la resurse comune (semafoare) **exemplu**

Program 7

```
class semafor {  
    static int resursa; // aici e o variabila membru de tip static  
public:  
    int ocupa_resursa();  
    void elibereaza_resursa() { resursa = 0; }  
};  
  
int semafor::resursa; // aici marcam ocuparea (in variabila statica)  
  
int semafor::ocupa_resursa()  
{  
    if (resursa) return 0; // marcam resursa ocupata  
    else {  
        resursa = 1; // ocupam resursa  
        return 1; // si transmitem apelantului  
    }  
}
```

// programul principal

```
int main()  
{  
    semafor s1, s2; // doua obiecte de tip semafor  
    if (s1.ocupa_resursa())  
        cout << "Obiectul 1 a ocupat resursa.\n";  
    if (!s2.ocupa_resursa())  
        cout << "Obiectul 2 nu are acces la resursa.\n";  
    s1.elibereaza_resursa(); // eliberarea resursei  
    if (s2.ocupa_resursa())  
        cout << "Obiectul 2 poate acum folosi resursa.\n";  
    _getch();  
    return 0;  
}
```

```
Obiectul 1 a ocupat resursa.  
Obiectul 2 nu are acces la resursa.  
Obiectul 2 poate acum folosi resursa.
```

Membrii de tip static ai claselor – continuare 3

➤ Funcții membre statice :

➤ restricții :

- pot să aibă acces doar la alți membri statici
- nu pot avea pointer this (se va vedea mai departe la curs)
- nu pot coexista versiuni statice și nestatice ale aceleiași funcții

- funcțiile membre de tip static au o utilizare limitată, spre exemplu la inițializarea datelor de tip static exemplu **Program8**

Operatorul de specificare a domeniului

- Folosit la asocierea unui nume de clasă cu un nume de membru dar permite de asemenea accesul la un nume dintr-un domeniu, dublat de un același nume printr-o declarație locală (Program 8_2):

```
...  
int i;    // i global  
void f()  
{  
    int i;    // i local  
    ...  
    i=19;  
    ...  
    ::i =7;   // aici e i global  
}
```

Clase imbricate, clase locale

- Se poate defini o clasă în interiorul altei clase (*clase imbricate* - rar folosite) valabilă doar în interiorul clasei care o conține
- O clasă definită în interiorul unei funcții este *locală* - exemplu Program 9
- Nu putem face referiri la clasa locală în afara funcției
- Restricții :
  - toate funcțiile membre trebuie definite în interiorul declarației clasei
  - clasa locală nu poate folosi variabile locale ale funcției, cu excepția variabilelor statice din interiorul funcției
  - în interiorul unei clase locale nu pot fi declarate variabile statice
- Clasele locale sunt de asemenea rar folosite

Unele aspecte privind manipularea obiectelor

Transmiterea obiectelor către funcții

- Obiectele pot fi pasate către funcții ca oricare alte variabile utilizând mecanismul standard, de copiere - dar constructorul nu este apelat la crearea noului obiect deoarece ar distruge valorile care trebuie transmise; însă destructorul este apelat la încheierea funcției - exemplu *Program10*
- Câteodată apare problema distrugerii obiectului original dacă se folosește alocare dinamică - prevenită dacă se folosește *constructorul de copiere*
- **Returnarea obiectelor**
  - o funcție poate returna un obiect în modulul de program apelant exemplu - exemplu *Program11*
  - la returnarea obiectului este creat automat un obiect temporar care conține valoarea returnată; după transmiterea valorii obiectul temporar este distrus dar dacă acesta are un destructor care eliberează memorie alocată dinamic, aceasta va fi eliberată chiar dacă obiectul care primește valoarea o mai folosește; acest dezavantaj este prevenit prin supraîncărcarea operatorului de atribuire și definirea constructorului de copiere

Unele aspecte privind manipularea obiectelor

- Atribuirea obiectelor - se poate realiza între două obiecte de același tip
  - exemplu *Program12*

Capitolul 4. Matrice, pointeri și referințe

➤ Matrice de obiecte

➤ sintaxa la fel ca la oricare alt tip de variabilă exemplu **Program13**

```
class cl {
int i;
public:
void pune_i(int j) { i = j; }
int da_i() { return i; }
};

int main()
{
cl mo[3];
int i;
for (i = 0; i < 3; i++) mo[i].pune_i(i + 1);
for (i = 0; i < 3; i++)
cout << mo[i].da_i() << "\n";
_getch();
return 0;
}
```

```
1
2
3
```

Capitolul 4. Matrice, pointeri și referințe

Inițializare

- Constructor cu un singur parametru (Program14)

```
class cl {  
    int i;  
public:  
    cl(int j) { i = j; }  
    int da_i() { return i; }  
};  
  
int main()  
{  
    cl mo[3] = { 1, 2, 3 }; // initializare  
    int i;  
    for (i = 0; i < 3; i++)  
        cout << mo[i].da_i() << "\n";  
  
    return 0;  
}
```

```
1  
2  
3
```


Capitolul 4. Matrice, pointeri și referințe

Inițializare

- constructori cu mai mulți parametri (Program15)

```
class cl {
    int h;
    int i;
public:
    cl(int j, int k) { h = j; i = k; } // constructor
    int ia_i() { return i; }
    int ia_h() { return h; }
};

int main()
{
    cl mo[3] = {
        cl(1, 2),
        cl(3, 4),
        cl(5, 6)
    }; // initializare
    int i;
    for (i = 0; i < 3; i++) {
        cout << mo[i].ia_h();
        cout << ",";
        cout << mo[i].ia_i() << "\n";
    }

    return 0;
}
```

```
1,2
3,4
5,6
```

Matrice inițializate/matrice neinițializate

- ➡ dacă dorim atât matrice inițializate cât și matrice neinițializate, spre exemplu:

```
class cl {  
    int i;  
public:  
    cl(int j) { i = j; }  
    int da_i() { return i; }  
};  
...
```

`cl a[ 9 ];` // eroare, constructorul necesita initializarea

- ➡ de aceea este necesară *supraîncărcarea* funcției constructor:

```
class cl {  
    int i;  
public:  
    cl() { i = 0; } // apelare pentru matrice neinitializate  
    cl(int j) { i = j; } //apelare pentru matrice initializate
```

Matrice inițializate/matrice neinițializate – continuare 1

➡ și sunt valabile instrucțiunile:

```
c1 a1[3] = { 3, 5, 6 };    // inițializat  
c1 a2[4];                 // neinițializat
```

Pointeri către obiecte

- Pot exista pointeri către obiecte (ca și la alte tipuri)
- accesul către membrii unei clase cu ajutorul unui pointer cu ->

exemplu Program16

```
class cl {  
    int i;  
public:  
    cl(int j) { i = j; }  
    int da_i() { return i; }  
};  
  
int main()  
{  
    cl ob(23), *p;  
    p = &ob; // da adresa lui ob  
    cout << p->da_i(); // foloseste -> pentru a apela da_i()  
    _getch();  
    return 0;  
}
```

Pointeri către obiecte – continuare 1

- ➡ aritmetica pointerilor este relativă la tipul obiectului :

exemplu Program17

```
class cl {
    int i;
public:
    cl() { i = 0; }
    cl(int j) { i = j; }
    int da_i() { return i; }
};

int main()
{
    cl ob[3] = { 1, 2, 3 };
    cl *p;
    int i;

    p = ob; // preia inceputul matricei
    for (i = 0; i < 3; i++) {
        cout << p->da_i() << "\n";
        p++; // indica spre urmatorul obiect
    }
    _getch();
    return 0;
}
```

```
1
2
3
```

Pointeri către obiecte – continuare 2

- se poate atribui unui pointer adresa unui membru public al unui obiect:

exemplu Program18

```
class acces_p {  
public:  
    int i;  
    acces_p(int j) { i = j; }  
};  
  
int main()  
{  
    acces_p poin(1);  
    int *p;  
  
    p = &poin.i; // se preia adresa lui poin.i  
  
    cout << *p; // si se afiseaza cu acces prin pointer  
  
    return 0;  
}
```


Pointeri către obiecte – continuare 3

- verificarea tipului la pointeri în C++ : un pointer poate fi atribuit altuia doar dacă au tipuri compatibile - exemplu de eroare :

```
int *in;  
float *fl;  
...  
fl=in; // eroare
```

- Se poate elimina orice nepotrivire folosind un modelator (adică o conversie de tip) dar astfel se trece peste mecanismul de verificare a tipului din C++.
- În C++, se realizează o verificare mai strictă a tipurilor decât în C